

عنوان مقاله:

شاخصه های توسعه پایدار در معماری بومی اقلیم گرم و خشک ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار در مناطق خشک و نیمه خشک (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

رضا قادریگ زاده - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سقز

خلاصه مقاله:

انسان همواره در پی تأمین آسایش در زندگی خود بوده است؛ با رشد صنعتی و تکنولوژیکی جوامع نیل به این هدف، دخل و تصرف در منابع طبیعی و استفاده خارج از کنترل انرژی های تجدید ناپذیر و آلودگی های زیست محیطی را باعث شد و پس از آن این تلاش ها با جهانی نمودن لزوم توجه به معیارهای توسعه و پیشرفت مطلوب و با رویکرد کاهش اثرات مخرب زیست محیطی، سمت و سویی دیگر گرفت؛ در عرصه عمران و ساخت و ساز نیز چون ساختمانها درصد زیادی از منابع انرژی را مصرف می کنند لذا مقوله طراحی و معماری پایدار نیز در این سالها از اهمیت اجرایی خاصی برخوردار شده است. خصوصیات و قابلیت های معماری بومی و سنتی کشورمان در تطابق با محیط زیست و اقلیم و همسازی با موازین توسعه پایدار از طرفی و این واقعیت که تکنولوژی به تنهایی نمی تواند ضامن حل و رفع آثار زیانبار فرسایش محیط زیست باشد لزوم بازنگری و مراجعه به این معماری را منطقی می نمایاند. فرآیند این پژوهش به صورت بررسی همبستگی مابین معماری بومی ایران و مشخصاً اقلیم گرم و خشک با مجموعه اهداف و کیفیاتی که ما امروزه توسعه پایدار می نامیم انجام شده است لذا این مقاله تلاش دارد تا ضمن تشریح معماری پایدار، با ذکر مصادیقی از ارزش های معماری بومی در خلق فضاهای همساز با اقلیم و در تطابق با محیط زیست، امکان بازآفرینی و احیای این راه حل ها و تکنیک های هوشمندانه را در فرآیند طراحی و معماری پایدار امروزی عملی نماید

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، معماری پایدار، معماری بومی، اقلیم گرم و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/177354>

